

modo ditioni subiaceat. Sit vero inter Lundoniensis & Eboracensis Ciuitatis Episcopos in posterum honoris ista distinctio, vt ipse prior habeatur, qui prius fuerit ordinatus.] Gregorij præceptis obediens Augustinus Paulinū ad gentē Nordanhumborum, hoc est, ad Anglos qui ad Aquilonarem Humbri fluminis plagam habitāt, vbi situm est Eboracum, misit. [Ipso autem prædicante, inquit Beda, gens illa cum Rege suo Edvino verbū Dei suscepit. Hic cum cunctis gentis suæ Nobilibus, ac plebe per plurima, fidem & lauacrum sanctæ regenerationis accepit, anno regni sui vndecimo, qui est annus Dñi-
cæ Incarnationis sexcētesimus vicesimus septimus: ab aduentu vero Anglo-
rum in Britanniam, annus circiter centesimus octogēsimus. Baptizatus est autem Eboraci die sancto Paschæ, pridie Iduum Aprilium, in Ecclesia S. Petri Apostoli, quam ibidē ipse de ligno, cum catechizaretur, atque ad percipiendum baptismum imbueretur, citato opere construxit: in qua etiam ciuitate ipsi doctori atque Antistiti Paulino sedem Episcopatus donauit.] Audiens autem Honorius Edvvinum cum gēte sua ad fidem conuersum, Pal-
lium Archiepiscopale Paulino misit, sicut & Honorio tunc Dorouernensi Episcopo, mittensque hæc ad Edvvinum scripsit. [Ea vero quæ à nobis pro vestris sacerdotibus ordināda sperastis, hæc pro fidei vestræ sinceritate, quæ nobis multimoda relatione per præsentium portitores laudabiliter insinuatæ est, gratuito animo attribuere illis sine vlla dilatione præuidimus. Et duo Pallia vtrique Metropolitanorum, id est Honorio & Paulino direximus, vt dum quis eorum de hoc sæculo ad auctorem suum fuerit accersitus, alter in loco ipsius alterum Episcopum ex hac nostra auctoritate debeat subrogare: quod quidem tam pro vestræ charitatis affectu, quam pro tantarum prouinciarum spatio, quæ inter nos & vos esse noscuntur, sumus inuitati concedere, vt in omnibus deuotioni vestræ nostrum concursum, & iuxta vestra desideria præberemus.]

a Idem lib. 2. cap. 9.
& cap. 14.

b Idem lib. 2. c. 17.

Carleona tandem inter Metropoles Ecclesiasticas Britanniae numeratur à peritioribus rerum Britannicarum scriptoribus. Isca dicitur Antonino, & alijs vrbs Legionis ad Iscam fluuium, à legione secunda Augusta, quæ apud eam stante hyeme morabatur in Britannica secunda. Hanc sic describit Giraldus in Cambriae Itinerario: [Erat hæc vrbs antiqua & autentica, à Romanis olim coctilibus muris egregie constructa. Videas hic multa pristinae nobilitatis vestigia, Palatia immensa, aureis olim tectorum fastigijs Romanos fastus imitantia, eò quod à Romanis principibus primò constructa, & ædificijs egregijs illustrata fuisset. Turrim giganteam, thermas insignes, templorum reliquias, & loca theatralia muris egregijs partim adhuc extantibus omnia clausa. Reperias vbique tam intra murorum ambitum, quàm extra, ædificia subterranea, aquarum ductus, hypogeosque meatus, & quod inter alia notabile censeas, stuphas vndique videas artificio miro confectas, lateralibus quibusdam, & præangustis spiraculis occultè calorem exhalantibus. Iacent hic duo nobiles, & post Albanum & Amphibalum, præcipui Britanniae maioris protomartyres, & ibidem martyrio coronati, Iulius, scilicet & Aaron, quorum vterque Ecclesiam in vrbe insignem habebat. Tres enim egregiae in hac vrbe antiquis temporibus fuerant Ecclesiae. Vna Iulij martyris virginum Deo dicatarum choro venustata, altera verò B. Aaron socij eiusdem nomine fundata, & Canoniorum ordine præclaro

X.
CARLEONA
QVARTA ME-
TROPOLIS BRIT-
TANNIAE.